

# A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06 (1) 787-8621



## PÉNZ AZ ÉRTÉK?



9 770865 514004



**MUNKÁSPÁRT**

A TÖKÉS HATALOMNAK EGYETLEN ÉRTÉKE VAN, A PÉNZ. EZT SZOLGÁLJA A FIDESZ, AZ MSZP, GYURCSÁNY ÉS VONA IS. AZ EMBER SZÁMUKRA CSAK ÁRU, AMIN KERESHETNEK.

## BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

**MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.**

### MIRE (NEM) JÓ A KÉTHARMAD?

A kétharmados többség mindenki számára a nagy álom. Ha egyszer én leszek a legerősebb, ha egyszer nem kell minden piti dolgot egyeztetni a szomszédommal, na majd akkor én megmutatom! – gondolja sok politikus. Ez az érzés azonban csak keveseknek adatik meg.

Horn Gyulának megadatott 1994-ben, amikor az MSZP az SZDSZ-szel együtt majd minden kártyát vitt. Horn belebukott a kétharmadába, aminek nagyon prózai oka volt: nem az MSZP politikáját csinálta meg, pláne nem azt, amit ígért, amiért elnyerte a nép bizalmát, hanem az SZDSZ-ét. A nép pedig nem rajongott azért, hogy kiárusítják az országot. Meg is haragudtak a szocikra, s bár később visszahívták őket, soha többet nem kaptak kétharmadot.

Medgyessy nem vágyott ilyesmire. A francia politikát ismerte jól, s ott nem szokás a kétharmad. Legyen több mint a képviselői helyek fele, azzal már szépen lehet irányítani az országot. Persze sokat kell mozogni a színpalak mögött, mindenkivel egyeztetni, s talán a kormányokat is gyakrabban kell változtatni, de azért nem rossz, és kifejezetten elegáns. Medgyessy pechére a magyar liberálisok nem a francia politikai iskolát járták ki, hanem az amerikaiakat. Meg is buktatták, amikor látták, hogy francia eleganciával nem lehet az egészségügyet privatizálni.

Gyurcsányban megvolt minden, ami kellett: amerikai erőszakosság, durvaság, pofátlanság. Ennek ellenére csak álmodhatott a kétharmadról, de soha sem kapta meg. Igaz, ebből nem csinált nagy ügyet. Mindenben úgy tett, mintha kétharmada lenne. Maga alá gyűrte az

MSZP-t, a kormányt, de a népet már nem sikerült. Megbukott és vele bukott az egész szocliberális szimbiózis-kormányzás.

2010-ben Orbán számára teljesült be az álom, kétharmadot kapott, ráadásul ez tényleges kétharmad volt. Tudta, hogy mit akar kezdeni a győzelemmel. Korszerű polgári Magyarország volt a terve. A kétharmaddal sok mindent lehetett kezdeni. A régi törvényeket újjal lehetett felváltani. Ha valamelyik ellentmondott az alkotmánynak, akkor jött az új alkotmány, ha még akkor is baj volt, akkor az újat is módosították. Új embereket lehetett állítani mindenhova, át lehetett szervezni az államot, a közigazgatást.

Orbán drámája az, hogy eleinte elhitte, a kétharmaddal mindent meg lehet csinálni. Idővel kezdett rájönni, hogy ez nem így van, de a környezete, a pártja, a gazdasági háttere, vagy jóisten tudja, kicsoda, meggyőzte: mégis mindent lehet.

A kétharmad nem véd meg az önteltségtől. A Fidesz átírta a médiatörvényt, ami korábban arra épült, hogy a szocliberális és a konzervatív tábor nagyjából egyensúlyban volt. Mindenkinek jutott valami, a győztesnek valamivel több. A kétharmad birtokában a Fidesz úgy látta, hogy nem kell osztozkodnia a szocliberálisokkal. Jogilag nem is kell. Politikailag talán kellene, de erről a Fidesz hallani sem akar. És nemcsak a média terén, más területeken sem. A kétharmad gerjeszti a fiatal farkasok étvágát, hiszen büntetlenül lehet gazdagodni, sőt kell is, mivel nem lehet tudni előre, hogy mi lesz 2018 után, vagy akár előbb is.

Orbán nem törődött az amerikaiak kritikájával, mondván, hogy amíg

az Orbán-kormány teljesíti az USA minden katonai kívánságát, és idehaza fenntartja a tőkés rend stabilitását, addig az amerikai liberális körök tehetnek egy szívességet. Az USA beavatkozása undorító, és nem lehet eléggé elítélni. Az amerikai beavatkozás lovat adott a nyugat-európai és hazai liberális körök alá, akik revánsra vágynak.

A kétharmad nem véd meg a bosszúvágytól sem. A Fidesz által képviselt szélsőséges körök most kiélhetik magukat, bosszút állnak a múlton, bűnnek nyilvánítják a szocializmust. Ez az a pillanat, amikor azok is elkezdnek ATV-t nézni, akik addig lelkesen támogatták a Fidesz újításait.

A kétharmad nem ellenszer a butaság ellen. A norvégokkal összeveszni az alapok ügyében, butaság volt. Magunkra haragítottunk egy országot, amellyel szemben nincs területi követelésünk, s általában semmi bajunk se volt egymással. A norvégok most verik a palávert, és rájuk odafigyel a világ.

Az Internet-adó nagy baromság volt. Ebben az ügyben a butaság párosult az önteltséggel. Bármit szabad! Nos, mégsem. Még azok is elmentek tüntetni, akik egyébként csak külső szemlélői a politikának. Orbán legalább felismerte, hogy vissza kell lépni, és visszalépett.

Mit látunk mi? A magyar tőkés uralkodó osztály egyre kegyetlenebbé váló harcát. Nem örülhetünk annak, hogy októberben a Fidesz ismét agyonnyerte magát. De annak sem, hogy egy-két helyen a liberális polgárság szerezte meg a hatalmat. Ebben a küzdelemben ugyanis nem ők, hanem mi húzzuk a rövidebbet. A szocliberális országrablás számláját mi fizettük meg. De mi fizetjük meg a Fidesz „országgyarapító” politikáját is, a multik idecsalogatását, a nagytökre kivetett különadókat. Értessük meg mindenkivel, hogy ezek a kétharmadok hamisak. Nem a nép, nem a többség akarátát fejezik ki, hanem legfeljebb azokét, akik elmentek szavazni. Másra van szükség. Igazi kétharmadra, a nép kétharmadára, és akkor megforgatjuk a világot.

THÜRMER GYULA



# HÉTBŐL-HÉT

## MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

### RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK



1. A Magyar Bevásárlóközpontok Szövetség szerint, ha megszavaznák a vasárnapi nyitva tartás korlátozását, az legalább 35 ezer munkavállalót – elbocsátások vagy csökkenő bevételek útján – hátrányosan érintene. Az állami bevételek csökkennének, és amennyiben nem mindenre vonatkozna, piacidegen diszkriminációt jelentene.

**Munkáspárt:** A KDNP már megint SZDSZ-t akar játszani, avagy jó ötletnek tűnik a „farka csóválja a kutyát” elmélet. Amellett, hogy a kezdeményezés alapvetően rossz, s már az NGM is felemelte ellene a szavát, érdemes elgondolkozni, felekezeti hovatartozás nélkül, mire is jó ez a végtelenül álszent javaslat. A családok összetartozását erősíteni semmiképp. Az „Úr napját” sem fogják megszentelni, akik nem akarják. Viszont lesz vita a kimaradt fizetésről, a „nem volt időm bevásárolni” témakörben is. Ráadásul. Lenne kedves feltenni a kezét, aki a KDNP-re szavazott?

2. Új fő közbeszerzője van az Emberi Erőforrások Minisztériumához tartozó – közel 7 milliárdos vagyonnal rendelkező – Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft.-nek: a közigazgatási államtitkár fia. Lengyel Györgyi szerint ezzel nincs semmi gond, ahogy azzal sem volt, hogy férje is jelentős állami pénzeket kapott szintén emmis művészeti büdzséből: az utóbbi két évben ő lett az egyik legjobban futtatott állami szobrász.

**Munkáspárt:** Nem tisztünk a művészeteket megítélni. Ízlés dolga. Ahogyan ma a rokonnak-barátnak juttatott állami pénzek elosztása is. Ha ők mondják, nincs összeférhetlenség. Maradjunk annyiban: szerintünk ízléstelenség.

3. A Vasas Szakszervezet sztrájkra is kész a cafeteria tervezett adója miatt. Szerintük ezt mind a munkavállalók fogják megfizetni, mert az ő juttatásikat csökkentik majd a cégek. A cafeteria 2009-ben még csak 20 százalékos adó sújtotta. 2010-ben ez 30, 2013-ban pedig 35 százalékra emelkedett. A tervek szerint jövőre ismét növekedne a cafeteria után fizetendő adó – 51 százalékra.

**Munkáspárt:** Nem titok, hogy nem fizetik túl jól az embereket Magyarországon. Finoman szólva. Az empatikusabb munkaadók éltek azzal a lehetőséggel, hogy dolgozóikat cafeteria-juttatásokkal motiválják. Ne firtassuk, ki mennyi adót fizet be egyébként is az államnak. A cafeteria visszaszorításával az emberek „kényszer” jóérzését vetik vissza: kultúrára, sportra, egészségre jut kevesebb. Vagy ami a legtöbb tőkés munkaadónak eszébe jut: nem kevesebb. Semmi.

4. Magyarország is beszáll az automatikus adóügyi információcserébe: a múlt héten 50 másik országgal együtt mi is aláírtuk azt a nemzetközi megállapodást, amely alapján a csatlakozó államok már 2017-től automatikusan továbbíthatják egymás felé az adózási szempontból lényeges bankszámla adatokat. Az egyezményt több adóparadicsom is aláírta.

**Munkáspárt:** Meghajlás, taps és taps. Ez mekkora átverés?! Aki eddig adóparadicsomban tartotta a kilopott pénzét, ezután is ott fogja. De legalább kisakkozhatja, hogy a következő két (és több) évben melyik desztináció nem fogja beadni a derekát a szorgos adatszolgáltatóknak. Amíg legális az off shore cégek működése és foglalkoztatása nálunk is, semmit sem fog javulni az adózási fegyelem.

5. A Demokratikus Koalíció (DK) gyulai szervezete kihátrált korábbi, az MSZP által is támogatott jelöltje, Bod Tamás (Együtt-PM) mögül arra való hivatkozással, hogy az önkormányzati választáson listavezető Bod Tamás megígérte, ha csak egyetlen mandátumot szerez a baloldal, visszalép a képviselőségtől a DK gyulai elnöke javára. Bod Tamás, aki az Együtt-PM megyei választókerületi elnöke is, ezt nem tette meg.

**Munkáspárt:** Ha a katyvasz nem egyértelmű, a hiba nem az Önök készülékében van. A történet állítólag ott kezdődött, hogy a gyulai DK ügyvezető alelnöke, Lebenszky Attila (korábban SZDSZ-es polgármester) nyilvánosságra hozott egy 2014. június 30-án kelt írásos nyilatkozatot, amelyben Bod Tamás két tanú jelenlétében vállalta, hogy Leel-Össy Gábor, gyulai DK-elnök javára visszalép a mandátumától, amennyiben a baloldali összefogás csupán egyetlen képviselőt küldhet a kompenzációs listáról a gyulai képviselőtestületbe.

Ez annyira liberálisan szép! Az emberek alapvetően gondolnak valamit, ők meg kimutyizzák, hogy „úgy egyébként” mi történjen. Az, hogy a „fagy visszanyalt”, már csak a „nagy barátság, tisztesség” eredménye.

6. Az Európai Unió lakosságának 24,5 százalékát fenyegeti a szegénység vagy a társadalomból való kirekesztettség. Magyarországon a lakosság 33,5 százaléka van veszélyben, csak négy európai országban rosszabb ennél a helyzet – áll az Eurostat közleményében.

**Munkáspárt:** Kétségekívül más helyeken jártunk, ezért térhet el a statisztika és a személyes tapasztalat. A mai magyar vidéken ennél sokkal rosszabb a helyzet. Főként annak fényében, hogy már nem veszélyben vannak az emberek, hanem sokszor az éhenhalás szélén. A közmunka helyenként jelent valamicskét, de nem többet a rezszi befizetésénél. Az elszegényített embereknek egyetlen óhajuk van: tisztességes munkahelyet! Ezt kell megteremteni.

7. Meghirdette új, Európa-barát programját az ukrán választásokon a legtöbb mandátumot szerzett Petro Porosenko elnök pártja.

**Munkáspárt:** A programnak három alapvető pontja van. Egy: az ukrán energiaszektor privatizációjában meghatározó szerepet kapnak az amerikai cégek. Kettő: az ukrán hadsereget amerikai szabványok szerint, amerikai fegyverekkel szerelik fel. Három: a szakszervezetek a munkahelyeken nem szólhatnak bele az elbocsátásokba. Ez tehát a saját népe ellen vívott háború mellett az új, demokratikus ukrán vezetés programja...

## GYURCSÁNY SZANKCIÓKAT KÉR HAZÁNK ELLEN A DEMOKRATIKUS KOALÍCIÓ IDEGEN SEGÍTSÉGGEL AKARJA MAGYARORSZÁGOT MEGSZEREZNI



GYURCSÁNY ÉS GOODFRIEND

**Gyurcsány amerikai és más külföldi diplomatákkal találkozott. A liberálisok a magyar kormány politikája ellen biztatják az EU vezetőit, lépéseket sürgetnek a magyar kormány ellen. Nem vagyunk az Orbán-kormány barátai, de mindennek van határa. Gyurcsány piszkos, tisztességtelen politikát folytat. Itthon nem tudja az embereket meggyőzni, idegen segítséggel akarja Magyarországot megszerezni.**

A Demokratikus Koalíció véleménye szerint Magyarország régen volt ekkora nagy bajban, és 35 éve nem volt nemzetközileg ennyire elszigetelve, mint

most. Erről Gyurcsány Ferenc pártelnök beszélt, miután a DK elnökségi tagjaival együtt diplomatákkal találkozott a Parlamentben. Több uniós tagállam mellett

Kanada, Albánia és az Egyesült Államok is képviseltette magát, így ott volt André Goodfriend amerikai ügyvivő is.

Gyurcsány elmondta: a Demokratikus Koalíció Jean-Claude Junckerhez, az Európai Bizottság új elnökéhez fordult. A DK két EP-képviselője, Nieder-~~müller~~ Péter és Molnár Csaba levélben kérte az Európai Bizottságot, függesse fel Budapestjogát, hogy szabadon dönthessen az uniós források felhasználásáról. Jean-Claude Juncker holnap hivatalba lépő bizottsági elnöknek azt javasolták, az EB alkalmazzon szankciókat.

Gyurcsány és csapata a legszemetebb liberális társaság. Ki hallott már arról, hogy a francia, a német, vagy akármelyik európai ellenzék az EU-nál lépne fel saját országa ellen? A belpolitikai csatákat itthon kell megvívni. Az itteni választókat kell meggyőzni. Gyurcsány és csapata egyszer már elsikkasztotta ezt az országot. Nem akarjuk, hogy újra ez történjék. ■

## ÚJPESTEN VAN VALÓDI BALOLDALI VÁLASZ!

Szavazzanak Janoviczki Imréné 25 éves újpesti asszonyra, a Munkáspárt jelöltjére!

Horváth Imre, az MSZP újpesti országgyűlési képviselőjelöltje nem lép vissza annak ellenére, hogy a Magyar Nemzet közölte: a KGB-től kapott kiképzést. Horváth mai képviselői alkalmasságának semmi köze ahhoz, hogy hol és mit tanult. Ne szavazzanak Horváthra, de nem azért, mert szovjet határőrtanfolyamot végzett, hanem azért ne, mert pártja, az MSZP nem a dolgozó embereket képviseli, hanem a gazdagokat!

Horváth Imre, az MSZP újpesti országgyűlési képviselőjelöltje az RTL Klub híradójának nyilatkozva hétfőn elmondta: elvégzett egy tanfolyamot a KGB-nél, de nem áll semmilyen kapcsolatban a szervezettel, és nem lép vissza a jelöltségtől. A Magyar Nemzet írt arról hétfőn, hogy értesülésük szerint a KGB-től kapott kiképzést Horváth Imre. A lap azt írta: a birtokukba került okiratmásolat tanúsága szerint Horváth

Imre 1984-ben elvégzett egy öt hónapos kurzust, amelyet a fegyveres szervek emelt szintű parancsnoki állományának tartott a KGB. A továbbképzés két részből állt: egyrészt a határőr-alakulatok taktikai irányításából, másrészt hadvezetési ismeretekből. A főváros 11-es számú (Újpest nagy részét és Angyalföld északi részét lefedő) országgyűlési egyéni választókerületében az időközi választást Kiss Péter szocialista képviselő halála miatt kellett kiírni. A november 23-i választáson tizenhárom jelölt indul.

A Fidesz-média egyre több marhaságot közöl. Horváth Imre mai képviselői alkalmasságának semmi köze ahhoz, hogy hol és mit tanult. Üres és gyenge propaganda. Horváth valóban a KGB tanfolyamát végezte el, de azon egyszerű oknál fogva, hogy a Szovjetunióban a határőrség az Államvédelmi Bizottsághoz tartozott. Az Államvédelmi Bizottság nem hírszerzők, kémelhárítók és rossz emberek gyülekezete volt, hanem egy állami szerv. Ha Horváth



Imre történetesen tűzoltó lett volna, akkor a szovjet belügyminisztérium iskoláját végezte volna el, mert az meg oda tartozott.

Ne szavazzanak Horváthra, de nem azért, mert szovjet határőrtanfolyamot végzett, hanem azért ne, mert pártja, az MSZP nem a dolgozó embereket képviseli, hanem a gazdagokat! Ilyen pedig van a parlamentben!

Szavazzanak Janoviczki Imrénére, a 25 éves, Artistaképzőt végzett újpesti asszonyra, a Munkáspárt jelöltjére, aki valóban ismeri, és orvosolni kívánja a helyiek problémáit! ■

# BÚCSÚZUNK LÁZÁR GYÖRGYTŐL

Elhunyt Lázár György, a Kádár János vezette MSZMP kiemelkedő személyisége, 12 éven át Magyarország miniszterelnöke. Nagyszerű ember volt. Szerény, sőt puritán. Pontos és fegyelmezett. Becsületes és tisztességes. Vele kapcsolatban a korrupciónak, a megvesztegethetőségnek még a gyanúja sem merült fel soha. Könyörtelenül eltávolította azokat, akik visszaéltek a nép bizalmával és hozzányúltak a nép pénzéhez.

Tudta, hogy a kormány a munkások és parasztek kormánya. Vallotta, hogy a magyar munkás, a paraszt, a dolgozók érdekeit a Kádár János vezette MSZMP politikája testesíti meg. A Politikai Bizottság tagjaként részt vett e politika kimunkálásában és megszervezte e politika végrehajtását az állam intézményeiben.

Kádár János segítőjének tekintette magát, soha, egy pillanatra sem akart a helyére lépni. Becsülte és tisztelte Kádárt, és Kádár is úgy becsülte és tisztelte őt, mint nagyon keveseket.

Lázár György 1975-ben Fock Jenőtől vette át a kormányt. Fock alatt az 1968-as gazdasági irányítási reform nyomán a liberális közgazdászok nyomására az ország kezdett átesni a ló másik oldalára. A gazdaságban egyre több tőkés módszert kezdtek alkalmazni. A társadalomban kialakult egy jól kereső irányítói-értelmiségi réteg, amely kezdett

lényegesen jobban élni, mint a munkások és dolgozók. A politikai és szellemi életben egyre több jele volt annak, hogy a kapitalizmus irányába haladunk.

Lázár feladata az volt, hogy feltartóztassa ezt a folyamatot, őrizze meg a reform pozitív oldalait, de szüntesse meg a negatívumokat, erősítse meg a társadalmi tulajdon többségén és a tervgazdaságon alapuló szocialista gazdaságot, és ezáltal védje, erősítse a szocialista társadalmat. Új, korszerű alapokra kellett helyeznie a magyar-szovjet gazdasági kapcsolatokat, amelyek döntő mértékben befolyásolták Magyarország életét.

Lázárnak iszonyú ellenállást kellett kifejtenie a liberális gazdasági körökkel szemben, akiket az MSZMP több vezetője is támogatott, köztük Havasi Ferenc, Németh Miklós. Fel kellett vennie a harcot a vezetők körében elterjedő úrhatnámsággal, nagyzsolással, bürokratizmussal.

**„A jóra, az igazra nem kíváncsi a mai világ. Rosszat és hazugot pedig nem mondok!”**

Lázár miniszterelnöksége alatt épült fel a Paksi Atomerőmű, amely ma is a magyar villamosáram-termelés több mint felét adja. Ebben az időben a Lázár-kormány támogatásával fejlődött ki az iparszerű baromfi-hús-tojás termelési rendszer, elindult az iparszerű kukoricatermelés.



Évente százezer új lakás épült. A 70-es évektől a magyar emberek életszínvonala növekedett. Fejlődésnek indult a szövetkezeti kereskedelmi forma, 1976-ban megnyílt az első Skála áruház. Megépült a Komjádi Uszoda, hogy csak néhányat

említsünk abból, ami Lázár György miniszterelnökségéhez kötődött.

Lázár György nem tudott mindent elérni, amit szeretett volna. Óriási erővel és emberi tisztességgel fékezte Magyarország sodródását a kapitalizmus felé. Küzdött azok ellen, akik tudatosan vagy butaságból a szocializmus ellen dolgoztak. Nem rajta múlt, hogy bekövetkezett a rendszerváltás.

1989-90 után – eltérően szinte minden egykori politikustársától – soha egy rossz szót nem mondott a szocializmusról, Kádár Jánosról. Senkinek sem adott nyilatkozatot. A jóra, az igazra nem kíváncsi a mai világ. Rosszat és hazugot pedig nem mondok – válaszolta mindenkinek.

Nem volt a Munkáspárt tagja, de kommunista maradt. Jóindulattal és féltéssel figyelte munkánkat. Gyászoljuk őt, emlékét tisztességgel megőrizzuk.



## A MÁRTÍROKRA EMLÉKEZTÜNK

A Munkáspárt a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben, az 56-os körnél emlékezett meg a munkásmozgalom mártírjairól. Képünkön Megyes Zoltán és Kajli Béla.

# SORSFORDÍTÓ VITÁK

Huszonöt esztendeje, 1989. december 17-én született újjá a Magyar Munkáspárt. Sok ezer tisztességes kommunista, becsületes, egyszerű ember vállalta, hogy nemet mond a kapitalizmusra, kitart a szocializmus mellett. A Munkáspárt újjászületése az ő történelmi érdemük. Nagyszerű tettük emlékét megőrizzük, és erőt merítünk belőle mai harcunkhoz.



Az elmúlt negyedszázadban a Munkáspárt sokféle vitán, éles konfliktuson, belső harcon ment keresztül. Egy részükre már nem is emlékezünk, a szereplők is feledésbe merültek. Mégis fontosak, hiszen így formálódott, így edződött a Munkáspárt. Így vált olyan párttá, amely elmondhatja: egységes gondolkodunk, és egységesen cselekszünk. És még valami: a politikai tévedés olyan betegség, amiből ki lehet gyógyulni, de vissza is lehet esni.

A Munkáspárt alapítóit 1989 decemberében egy gondolat kötötte össze: védjük meg az MSZMP-t, a pártnak élnie kell! Ebben volt egyetértés a „nagy öregek” között, az új vezetés tagjai között, de a párttagság is ebben értett egyet. Szinte minden másban vita volt. A megújult MSZMP megalakulásával lényegében teljesült az a feladat. A jövő kérdéseivel való szembenézés húzódik, de az 1990. márciusi választások után már nem lehet elkerülni. A Munkáspártban jó két éves vita indul el.

## SE BALRA, SE JOBBRA, EGYENESEN!

Két évvel később, 1992-ben, a 15. kongresszus dokumentuma a következőket mondja erről: „A vitában a fő kérdés az volt, hogyan törjön ki az elszigeteltségből. Miként szélesítse a párt politikai mozgásterét, tömegbefolyását? E kérdésekben egyfajta, a realitásoktól elrugaszkodó ’forradalmi’ türelmetlenség és illúzió, a tömegek forradalmi radikalizálódásának a túlértékelése és olyan ’keményebb, harcosabb’ politika igénylése volt tapasztalható, amelynek nem voltak meg a reális feltételei. Megfogalmazódott ugyanakkor egy ellenkező előjelű kispolgári türelmetlenség, amely a párt marxista osztályjellegének feladásával, az úgynevezett középosztályok megnyerésével kívánt nyitni a ’centrum’ felé.”

A Munkáspártot létrehozó egyik áramlat a Marxista Egységplatform élén olyan személyiségekkel, mint Ribánszki Róbert, Puja Frigyes, egykori külügyminiszter, Szikra László, egykori nagykövet. A platform 1989 decemberében

nem képes elérni, hogy soraikból kerüljön ki a Munkáspárt elnöke, de jelentős pozíciókhoz jutnak. E politikai áramlat később is folyamatosan törekszik arra, hogy a párt politikáját megváltoztassa.

„Az MSZMP politikája megalkuvó, belesimul a tőkés társadalomba.” Ez a vezérlő gondolatuk. Az idők folyamán ez az egyszerű gondolat elméletté formálódik, és arról kezdenek beszélni, hogy a tömegek radikalizálódása egy „objektív potenciális, permanens forradalmi helyzet” kialakulását eredményezte. Ha ez igaz lenne, akkor a „forradalmi pártnak” cselekednie kell. Mivel úgy értékelik, hogy az emberek egyre elégedetlenebbek, radikális akciókat, utcai megmozdulásokat, tüntetéseket sürgetnek.

Ezek a felvetések természetesen nem teljesen alaptalanok. 1990. október utolsó napjaiban végbemegy a rendszerváltás utáni időszak legnagyobb belpolitikai krízise, a taxisstrájk. A kormány bejelenti, hogy 65 százalékkal emeli a benzin árát. Az emiatt elégedetlen taxisok lezárják a budapesti hidakat, a város megbénul, az Antall-kormány a bukás szélén áll. Ne feledjük! Ekkor még áll a Szovjetunió, a szocialista rendszer, még akármilyen lehet.

A Munkáspárt is reagál. Aktivistáink A Szabadság különszámát osztogatják a taxisoknak, szimpatizálva tüntetésükkel. Október 31-én kiadott állásfoglalásában a párt Ügyvezető Titkársága a kormányt teszi felelőssé, sürgeti az érdekképviseleti szervezetek megerősödését, és javasolja nemzeti konzultatív tanács létrehozását. A Ribánszki-csoport úgy véli, hogy ez kevés, a Munkáspártnak vezetnie kellene a taxisstrájkot, élére állni, és saját céljai érdekében kihasználni az eseményeket, tüntetések sorát szervezni.

A pártvezetés más tagjainak álláspontja ettől lényegesen eltér. Úgy vélik, hogy a jobboldal politikailag győzött, de a „ki kit győz le” kérdés még nem dőlt el véglegesen, sem a politikában, sem a gazdaságban. Az ország átmeneti helyzetben van, a tőkés rendszerváltás még nem visszafordíthatatlan. Ez a felfogás lesz a párt egyik leglényegesebb dokumentuma, az 1990

szeptemberében elfogadott belpolitikai tézisek fő gondolata. A párt elnöke és a vezetés több tagja úgy véli, hogy a fiatal pártot nem szabad idő előtt csatába vinni, hiszen nincs felkészülve, és az ellenfél erősebb is.

A Munkáspárt köztársasági konzultatív tanács felállítását javasolja. E testület munkájában a parlamenti, valamint az azon kívüli nagyobb pártok, szakszervezetek, érdekképviseletek képviselői vennének részt. Az MTI korabeli híre szerint „A Munkáspárt javasolja: a tárgyalásos rendezésig állítsák vissza a régi üzemanyagárakat. Az ügyben érintett miniszterek addig is mondjanak le. Különösen a belügyminiszter magatartását kifogásolja a párt, aki most, mint megbízott miniszterelnök - a Munkáspárt szerint - jól bizonyította: nincs tisztában a jelenlegi magyarországi helyzettel.”

A tőkés kormány végül is rendezi az ügyet. A benzin árát ugyan emelik, de kompenzációt kapnak a taxisok, és a blokádi szervezői közkegyelemben részesülnek. Az elmúlt 25 évben soha többé nem került sor ilyen megmozdulásra, pedig a benzin ára szinte minden nap emelkedik.

A balos nézetek természetesen egy kommunista pártban. Lenin a baloldaliságot, a balosságot gyermekbetegségnek nevezi, utalva arra, hogy a túlzott várakozások, az események siettetése politikai betegség, amiből ki lehet gyógyulni, mint ahogyan a kanyaróból is kigyógyul a legtöbb ember. Ha azonban elmulasztják a betegség gyógyítását, a párt rámehet az elhibázott politikára. A párt vezetése ebből kiindulva széles körű vitában, a tagság felvilágosításában és meggyőzésében látja a megoldást. 1990. május 26-án a Központi Bizottság pártvitára bocsátja a Munkáspárt belpolitikai téziseit.

A pártvitában az egyik feszítő pont a történelmi vizsgálat kérdése. Az „Elutasítjuk és Vállaljuk” deklaratív fejezet a nemzetközi munkásmozgalomban szokatlan nyíltsággal és keménységgel utasít el nézeteket és politikai gyakorlatot. Kimondja többek között, hogy elutasítjuk „a marxizmus mindenfajta vulgarizálását, leegyszerűsítését”; „azt a torz politikai gyakorlatot, amely a marxista pártot a társadalomban lévő bonyolult érdekviszonyok kizárólagos, s mindenkor csakis helyes politikát képviselőjeként” tüntette fel; és „az 1956-89. közötti MSZMP működésének és politikájának nyilvánvaló, súlyos következményekhez vezető hibáit.”

A másik lényeges kérdés a magántulajdonhoz való viszony. A Munkáspárt ebben a dokumentumában fogalmazza meg először a tulajdonviszonyokkal kapcsolatos felfogását. Bírálja a megindult privatizációt, fellép ellene, ugyanakkor tudomásul veszi a magántulajdon jelenlétét. „A Munkáspárt a jelenlegi helyzetben szükségesnek tartja a tulajdonformák sokféleségét” - fogalmazódik meg a tézisekben. A párt aktivistáinak egy része amellett van, hogy a Munkáspárt nem veheti tudomásul a magántulajdont, el kell utasítania. A vita 1992-ben, a 15. kongresszuson is folyik, és ez szolgál elvi magyarázatként ahhoz, hogy a Munkáspárt név hivatalos felvétele kapcsán egy kisebb csoport kiváljon a Munkáspártból és megalakítsa az úgynevezett MSZMP-t.

Széles vita van a párt testületeiben. Karacs Lajosné, akkor a XIII. kerület KB-tagja, az egykori Május 1. Ruhagyár dolgozója, a rendszerváltás után maga is vállalkozó, a párt újjászervezése óta szinte először jeleníti meg a reálértelmiségiek viszonyát egy marxista párt gyakorlatához: „Elmondhatom Önöknek, hogy amilyen körben én mozgok, ott az a vélemény, hogy az Ügyvezető Titkárság által képviselt politika az, ami

elfogadható.” A Központi Bizottság 1991 tavaszán végleg lezárja a kérdést. A Munkáspárt egyenesen megy, és fordul el balirányba. A Munkáspárt túlélése sok tekintetben ennek a döntésnek köszönhető.

## KISPOLGÁRI TÜRELMETLENSÉG

A balos nézetek és szervezkedés elleni küzdelem leköti a Munkáspárt figyelmét. Ezzel is magyarázható, hogy szinte észrevétlenül megjelenik egy másik nézetrendszer, amely immáron jobbról támadja a párt politikáját. Megnehezíti az ügy rendezését, hogy e nézet élharcosa a párt egyik népszerű személyisége, Udvarhelyi László. Ekkor még nem tudni, hogy Udvarhelyi majd úgy távozik a pártból, hogy egy általa aláírt hibás ESMA-szerződés következtében nyolcmillió forintot kell a pártnak kifizetnie. Ekkor ő még a párt egyik legnépszerűbb vezetője.

Mit ajánl Udvarhelyi? Úgy véli, hogy létezik „egy képlékeny politikai közeg”, amely „átnyúlik az egyes társadalmi osztályokon”. A Munkáspártnak szerinte ezt a réteget kell megnyernie, és le kell mondania a munkásosztály képviseletéről. Egyértelmű a vélemény a párt jellegéről is: a marxizmusra nincs szükség, a Munkáspártnak ideológiától mentes pártnak kell lennie. A párt legyen egy laza vitaklub, ahol létezhetnek platformok, hálózatok, és nincs szükség fegyelmezett, szervezett „rég típusú” pártra.

Ha a párt ezen az úton ment volna, feladta volna egész jellegét, hitvallását, és főleg lemondott volna a munkások, a dolgozók képviseletéről. A nemzetközi tapasztalat azt mutatja, hogy az ilyen politika legfeljebb ideig-óráig sikeres. A középosztályok soha nem fogják tömegében támogatni a kommunista pártokat, mivel ők maguk is a kapitalizmusban érdekeltek. Erre már sok párt ráfizetett, többnyire a létével. A Munkáspárt elutasította ezt az utat. Jobbra se ment, csak egyenesen.

Udvarhelyi László a határozat elfogadását követően a KB ülés folyamatában bejelenti: kilép a Munkáspártból, és létrehozza a Baloldali Egység Mozgalom elnevezésű szervezetet. A következő pillanatban Orosz József is lemond minden tisztségéről, és a pártból ő is kilép. A KB ülést követően, az Ügyvezető Titkárság ülésén lemondott alelnöki funkciójáról Koi Tibor. Május 4-én a Központi Bizottság állást foglal arról, hogy a párt tagjai egyidejűleg nem lehetnek a Baloldali Egység Mozgalom tagjai. Azóta eltűntek a személyek is, eltűnt az említett mozgalom is. A Munkáspárt viszont egy tapasztalattal erősebb lett.



ALÁÍRÁSGYŰJTÉS KEZDETE, 2004.



## ÉLET-HALÁL HARC A PÁRTÉRT

A legnagyobb küzdelem 2004-2006 körül bontakozott ki. A '90-es évek vitáit a Munkáspárt kisebb veszteségekkel ugyan, de túlélte. A 2004 során kibontakozott belső harc azzal a veszéllyel fenyegetett, hogy rámegegy az egész párt.

A helyzetet súlyosbította, hogy ebben az időben mindenütt Európában felerősödtek a megalkuvást, a kommunista politika alapelveit megkérdőjelező nézetek, egyre több párt tért le a marxizmus útjáról. 2004-ben létrejön az Európai Baloldali Párt, amely lényegében elfogadja az Európai Uniót, nem folytat érdemi küzdelmet a tőkés rend ellen. Eleinte tagja a Munkáspárt, de Bertinotti elnök meghirdeti, hogy a tőke elleni osztályharc helyett „új politikai kultúrára” van szükség, így a Munkáspárt kilép.

A 2004-es népszavazás, a kórházi csata megmutatta, hogy a Munkáspárttal számolni kell. A Munkáspárterő. Az MSZP tartott attól, hogy egy erősödő Munkáspárt a 2006-os választásokon képes lesz annyi szavazatot elvenni a szocialistáktól, hogy ne az MSZP, hanem a Fidesz győzzön. Az MSZP számára két lehetőség kínálkozott. Vagy megszerzik a Munkáspártot, olyan embereket segítve a vezetésbe, akik készek az MSZP-vel együtt haladni, vagy oly mértékben meggyengítik a Munkáspártot, hogy az ne legyen képes sok szavazatot elvenni az MSZP-től.

A 2004-es népszavazás előtt az MSZP megkísérelte a Munkáspártot „megvenni”, azt ajánlva, hogy vonjuk vissza a népszavazási kezdeményezést, és cserébe anyagi és politikai előnyökhöz juttatnak bennünket. Erre a Munkáspárt vezetése nem volt hajlandó.

Az MSZP ezt követően a Munkáspárt akkori fiatal alelnökét, Vajnai Attilát kereste meg. Megkeresték továbbá a párt azon önkormányzati embereit, akik helyi szinten együttműködtek az MSZP-vel. Arra biztatták őket, hogy váltsák le a Munkáspárt vezetését, és ebben az esetben az új vezetésű Munkáspárt számíthat az MSZP jóindulatára.

Ma már ezek a tények világosak és érthetőek, akkor a tagság jelentős része nem látta át a helyzetet, nem ismerte fel a pártot fenyegető halálos veszélyt. Vajnai lényegében azt a taktikát követte, mint amit Gyurcsány Ferenc az MSZP megszerzésében sikeresen hajtott végre. Vajnai nézeteivel 2004. júniusától szeptemberéig az Elnökségben állt elő, de ott kisebbségben maradt. Szeptemberben azonban Vajnai azt kérte a Központi

Bizottságtól, hogy szavazzanak neki bizalmat, azaz neki adjanak igazat az Elnökség többi tagjával szemben. Ezzel az egész vita a KB elé került. A KB több alkalommal elvetette Vajnai nézeteit, így a KB-ban is kisebbségbe került.

Ezt követően aláírásgyűjtést indítottak egy rendkívüli kongresszus összehívására. Ezzel az ügy már a KB-ból is kikerült, az egész pártnak foglalkoznia kellett vele, hiszen a pártagnak döntenie kellett: aláírja-e vagy sem. Mint tudjuk, a többség most sem nekik adott igazat. Nem gyűltek össze az aláírások.

2005. februárban ezért új szakasz kezdődött. Most már nem csupán a tagságot akarták megnyerni, de a KB döntései ellen nyílt szervezkedést, frakciózást kezdtek. Vita, konfliktus korábban is volt, de most fordult elő először, hogy a párt politikai irányvonala és szervezeti elvei ellen irányuljon általános támadás, amelyben a párt több vezetője is szerepet vállalt.

Miben is volt és van az alapvető különbség? A pártellenzék a párt akkor 16 éves történelmét kudarcnak minősítette. Mi és a többség viszont azt mondtuk: tudatában vagyunk a nehézségeknek, de mégis azt mondjuk: a párt történetében több az előremutató elem, a siker, amire ma lehet építkezni.

A pártellenzék nem ismerte el a 2004-es népszavazás jelentőségét. Mi a 16 év legnagyobb politikai sikerének tekintettük. Azért is, mert képesek voltunk önmagunk gyengeségeit leküzdeni és összegyűjteni 300 ezer aláírást, és azért is, mert közel 2 millió ember mondott igent.

A pártellenzék szerint 2004-ben szélső jobboldali, fasiszta veszély van Magyarországon, szerintünk nem volt. A pártellenzék ilyen helyzetben az MSZP-vel, és a tőle balra álló szervezetekkel akart menni. Mi és a többség úgy vélte, hogy nincs reális fasiszta veszély. A szocliberális körök azok, amelyek az állítólagos fasiszta veszélyre hivatkozva, igyekeznek alárendelni maguknak minden baloldali erőt. Mi önállóak akartunk maradni az MSZP és a Fidesz között.

A pártellenzék azzal, hogy nem tartotta be, sőt elutasította a Központi Bizottság döntéseit, magát a KB-t, a párt szervezési alapelveit kérdőjelezte meg. Mi azt mondtuk, hogy erős, szervezett pártnak kell lennünk, ha harcolni akarunk a tőke ellen, ehhez viszont fegyelemre van szükség.

A pártellenzék nem fogadta el a Magyar Kommunista Munkáspárt nevet. Mi pedig vallottuk: a markáns munkáspolitikára van társadalmi igény, ezért a párt nevének megváltoztatásával is ki kell fejezni a párt kommunista jellegét.

A pártellenzék felül kívánta vizsgálni a párt külpolitikai orientációját is. Olyan pártokkal kívánták az együttműködést, mint az olasz Rifondazione vagy a német PDS, amelyből később a Baloldali Párt (Die Linke) lett. Mi és a párt többsége ragaszkodott ahhoz, hogy azokkal kell együtt mennünk, akik küzdenek a tőke ellen, a görög, spanyol, osztrák és más kommunista erővel.

A Munkáspárt egészséges erői 500 napos kemény vita után győzték le a revizionizmus betegségét. 2005 júniusában a párt 21. Kommunista Kongresszusa elutasította a pártellenzék nézeteit.

A csepeli gyár területén megtartott kongresszuson én magam is keményebben fogalmaztam, mint bármikor máskor. „A beszédem hét eleji változatában kompromisszumot kívántam javasolni azoknak a szervezeteknek, amelyek a párt politikája ellen szervezkednek. Azt mondtam volna, hogy nem kell mindenben egyetértenünk! Értsünk egyet abban,



hogy Munkáspártra szükség van! Értsünk egyet abban, hogy szervezett, fegyelmezett kommunista pártra van szükség. Értsünk egyet, hogy jövőre indulnunk kell a választásokon. Értsünk egyet, és menjünk együtt!

Mára ez a lehetőség elúszott. Nincs kompromisszum! Nincs kompromisszum azokkal, akik Munkáspárt néven a mai napra lefoglalták a csepeli Munkásotthont saját ellengyülésükhöz. Nincs kompromisszum azokkal, akik pimasz hazugságaikkal a tőkés bíróságtól kérnek segítséget a Munkáspárttal szemben. Nincs kompromisszum azokkal, akik a szocialistákkal mennek.”

A kongresszus határozata is kemény volt. „A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusa elítéli a párt egyes tagjainak és szervezeteinek szervezett fellépését a Munkáspárt Központi Bizottságának döntései ellen. E tevékenység arra irányult, hogy a jobboldallal való összejátszással vádolva leváltásuk a párt vezetését, a Munkáspártot szétzilálják, és kiszolgáltatassák a Magyar Szocialista Pártnak. A frakciózók súlyos károkat okoztak a Munkáspártnak, elvonták a párt energiáját a választási és pártszervezési munkától. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottságnak a pártellenzékkel kapcsolatos határozatait, jóváhagyja a pártellenzék vezetőinek kizárását a Munkáspártból, és a Baranya megyei elnökség feloszlását. A kongresszus ezzel a pártellenzékkel kapcsolatos vitát lezárja. A 21. Kommunista Kongresszus felszólítja a párt tagjait és szervezeteit: mindenütt állítsák helyre a pártfegyelmet.”

A 21. Kommunista Kongresszus az egyik legszebb kongresszus volt az elmúlt 25 évben. „Június 4-ére ismét vörösbe öltözött az egykori „Vörös Csepel”. A Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusára érkező küldöttek meglepetten

láthatták a fővárosi gyáróriás mai romjait, de azt is, hogy az azt átszelő főutat ezen a napon ismét vörös zászlók szegélyezték. A Fémű egyik 3500 négyzetméteres munkacsarnokában impozáns látvány fogadta a küldötteket: a hatalmas falakat és oszlopokat vörös és nemzeti színű drapériák és munkáspárti emblémák borították. A küldöttesoportok részére 250 asztallal és padokkal rendezték be a csarnok egészét. A kongresszusi pódiumot öntödei konténerekből hegesztették össze a cég maradék mai dolgozói, felette a díszlet a már ismert május elsejei munkáspárti felvonulási fotó „A kommunisták mi vagyunk!” felirattal” - írta akkor A Szabadság tudósítója.

Majd így folytatta: „A több órás gyülekezés és regisztráció ideje alatt munkásmozgalmi dalok hangjai töltötték be a hatalmas teret. Munkásmozgalmi összeállítást adott elő élőben is Farkas József és fia, Balázs Veszprémből. A párt 15 éves történetéből készült fotó-összeállítást óriáskivetítőkön nézhettek, és később ezeken követhették figyelemmel a kongresszus egész munkáját is a színpadtól távolabb ülő résztvevők. Minden feltétel együtt volt ahhoz, hogy a párt történetének eddigi legnagyobb méretű kongresszusa eredményesen dolgozhasson, és felelősen dönthessen a párt sorsáról.” Emlékeznek? Tényleg szép volt és felemelő!

A kongresszus nagyságán mit sem változtatott az a tény, hogy a pártellenzék megtámadta a döntéseket a tőkés bíróságon. Meg kellett ismételnünk a kongresszust, amire 2005. decemberében sor is került. A bíróságon nyertek, a politikai valóságban azonban veszítettek. Az általuk létrehozott új párt jelentéktelenné vált, a Munkáspárt viszont 2014-re ismét a parlamenten kívüli legnagyobb párt lett. ■



THÜRMER BESZÉL A 21. KONGRESSZUSON

# NINCS KÖZÖS ÚT AZ ÁLBALOLDALLAL!

**GEORGOSZ MARINOSZ: A BURZSOÁ HATALMAT KELL MEGDÖNTENI, NEM PEDIG KIEGYEZNI VALAMELYIK CSOPORTJÁVAL**



„Nagyra értékeljük a Munkáspárt tevékenységét és hozzájárulását a nemzetközi mozgalomhoz” – mondta A Szabadságnak adott interjújában a Görög Kommunista Párt (KKE) Politikai Bizottságának tagja. Georgosz Marinosz szerint nincs, és nem is lehet közös út az álbaloldali szervezetekkel, bármilyen szép címkét is aggassanak magukra. A görög kommunista politikus a beszélgetés során kitért az ukrán helyzetre és az Európai Unió „boszorkánykonyhájába” is betekintést engedett.

– *Melyek ma a KKE előtt álló legfontosabb feladatok Görögországban?*

– Mindennapi munkánk része, hogy erősítsük a kapcsolatunkat a munkásokkal és más elnyomott rétegekkel, stabil pártszervezeteket építsünk a gyárakban, munkahelyeken és munkásnegyedekben. Koncentrálni szeretnénk a munkásosztály erejét, összefogni a különböző csoportokat, mint a bérből és fizetésből élőket, a földműveléssel foglalkozókat, a fiatalokat, hogy antikapitalista, monopólium-ellenes irányba vezessük őket. Az összefogásban van a munkásosztály ereje, az emberek kezébe kell kerülnie a hatalomnak, s ennek a mozgalomnak az élén a KKE kell, hogy haladjon. A szövetségnek társadalmi jellege van, nem jelenti pártok választási, vagy egyéb összefogását. A KKE nem pártként vesz ebben részt, hanem tagjain keresztül, akik élén járnak a munkában, ezáltal megteremtve a párt vezető szerepét. Tisztában vagyunk vele, hogy ez a szövetség összeütközésbe fog kerülni, hiszen ki akarunk lépni az EU-ból, eltörölni az ország adósságát, ami csak a burzsoá hatalom

megdöntésével lehetséges. Mindez nem a távoli jövő teendői közé tartozik, napról-napra kell dolgoznunk az előfeltételek megteremtésén. Erősítjük a PAME osztályharcos szakszervezeti mozgalmat és dolgozunk a széleskörű összefogáson.

– *A radikális jobboldali pártok, mint például Magyarországon a Jobbik, hozzánk hasonló szlogeneket használnak, felszólalnak a külföldi nagytőke, a NATO, az EU ellen.*

– Az Európai Unió munkásellenes stratégiája, az emberek kárára bevezetett barbár intézkedések és az általános elégedetlenség arra kényszerítette a burzsoá, opportunistá, de a nacionalista és fasiszta erőket is, hogy retorikájuk kritikusabb legyen a NATO-val és az EU-val szemben. Nem lépnek túl azonban a jobb/más unió követelésének keretein, mindannyiukban az a közös, hogy nem osztályharcos szempontból vizsgálják ezeket a kapitalista uniókat, amelyekben minden ország burzsoáziája a tagállam gazdasági, politikai és katonai erejének megfelelően tudja érvényesíteni magát, megőrizve az egyenlőtlenséget. Azt képviselik, hogy ha az országuk burzsoá osztálya nagyobb piaci részesedéshez jut, az embereknek is jobb lesz. Ebbe illeszkedik bele a nemzeti önállóság követelése is, ami annyit jelent, hogy a hazai nagytőkét erősítik a külföldivel szemben, s ezt úgy akarják beállítani, mintha több munkahelyet és jogot jelentene a munkásoknak. Ugyan a különböző burzsoá osztályok közti ellentétek gyakran az EU-hoz való különböző hozzáállásban manifesztálódnak, ez nem teszi semmissé azt a tényt, hogy céljuk a minél olcsóbb munkaerő és a minél nagyobb profit.

A KKE megmutatja a görög munkásoknak, hogy amíg a hatalom a monopóliumok kezében van, az emberek nem lesznek önállóak, sőt, elszenvedik a kapitalista kizsákmányolás minden formáját. A burzsoá hatalmat kell megdönteni, nem pedig kiegyezni valamelyik csoportjával.

– *A KKE kilépett az Európai Parlament, mostanra opportunisták által dominált baloldali frakciójából, a GUE/NGL-ből. Hogyan hat ez a kommunisták érdekérvényesítési lehetőségeire az EP-ben?*

– 1994 óta vettünk részt ebben a frakcióban, a mostaniaktól nagyon különböző feltételek mellett, s erre azért volt szükségünk, hogy leküzdjük a KKE EP-képviselői előtt álló akadályokat, lehetővé tegyük együttműködésüket más kommunista pártokkal. Központi Bizottságunk azonban a GUE/NGL csoport aktuális politikája miatt úgy döntött, hogy EP-képviselőink egyik frakcióhoz sem csatlakoznak az újonnan megalakult Európai Parlamentben. Bebizonyosodott, hogy a GUE/NGL frakció beállt az EU támogatóinak fősodrába, s megváltozott a csoport berendezkedése is, hiszen az Európai Baloldal pártjai egységfrontot alkotva nyomják el a többieket. Az Európai Baloldal álláspontját képviselik a frakció álláspontjaként, olyan pártok vezényletével, mint a német Die Linke, vagy a görög Sziriza. Az évek során fokozatosan gyengítették a KKE pozícióit. Számos alkalommal elleneztük, hogy a GUE/NGL frakció olyan, veszélyes döntéseket hozott, mint a néppártiak, szociáldemokraták és zöldek antikomunista kampányának támogatása, vagy éppen a líbiai és közép-afrikai imperialista



beavatkozás támogatása. A KKE delegációjának tagjai az új EP-ben a független képviselők közé tartoznak, megőrizve ezzel önállóságukat, erősítve ideológiai-politikai tevékenységüket. Az első néhány hónap tapasztalatai alapján azt mondhatjuk, hogy képviselőink hozzászólásai és cselekvési lehetőségei nem csökkentek, sőt nőttek. EP-képviselőink három nemzetközi kommunista találkozót is szerveztek az Európai Parlamentben.

– *A jelenlegi kapitalista válság 2008 óta tart, ezalatt sok antikapitalista megmozdulás volt. Számíthatunk az európai munkásmozgalom újjáéledésére?*

– Miután három éven keresztül a PAME részvételével és a KKE vezetésével jelentős megmozdulásokat, általános sztrájkokat szerveztünk, érezhető visszalépést tapasztaltunk a harcban. Megerősödött ugyanis az új szociáldemokrácia, a Sziriza, amely elhitette az emberekkel, hogy mindössze egy másik kormány megválasztásával, osztályharc nélkül győzhetik le a kapitalista válságot. Vissza akarjuk fordítani ezt a folyamatot a munkásmozgalom újraszervezésével, támogatva a szakszervezetek kezdeményezéseit. November elsején több mint ezer társadalmi és szakszervezettel tízezreket vittünk az utcára Athénban.

– *Mit várnak a kommunista és munkáspártok novemberi találkozójától?*

– A jelenlegi helyzetben nagyon fontos, hogy megerősítsük a kommunista mozgalmat és egységes forradalmi stratégiát alkossunk meg. A marxizmus-leninizmus, az osztályharc stabil alapjaira kell építkeznünk. Olyan stratégiát kell elfogadnunk, amely reagál a kapitalizmussal való szembeszállás jelenkori igényeire. A világ kommunista pártjainak erős frontot kell alkotniuk a burzsoá erők, különféle “baloldali” kormányok ellen. Az ukrajnai helyzet, az uniós-amerikai-NATO-beavatkozás, amely egy burzsoá kormány megalakulásához és a fasizmus megerősödéséhez vezetett, egy szélesebb körű imperialista háború kitörésének veszélyét hozta el.

A kommunistáknak el kell utasítaniuk a kapitalista erőket, azt kell képviselniük, hogy csak a szocializmus jelent megoldást a problémákra. A marxizmus-leninizmus elveit védő kommunista pártoknak szembe kell szállniuk a nemzetközi mozgalom problémáit okozó tényezőkkel, mint az ideológiai-politikai összezavarodással, vagy a többek között az Európai Baloldal által képviselt opportunizmussal.

– *Hogyan látják a Magyar Munkáspárt helyzetét?*

– Nagyra értékeljük a Munkáspárt tevékenységét és hozzájárulását a nemzetközi mozgalomhoz, azt pedig különösen nagyra tartjuk, hogy néhány éve az Európai Baloldaltól való kilépés mellett döntöttek. Úgy látjuk, hogy ez a Magyarországon tapasztalható antikommunista hisztéria ellenére is javukra vált. Nem csak a választási eredményekre figyelünk, hanem a munkásmozgalommal való kapcsolat megerősítésére irányuló törekvésekre, s arra, hogy következetesen kiállnak amellett, hogy csak a szocializmus oldja meg az emberek problémáit. Emellett jelentősen hozzájárultak az Európai Kommunista Kezdeményezés létrejöttéhez és stabilizálódásához, részt vesznek a szervezet vezetésében és a jelentős ideológiai, elméleti alapokat biztosító munkában is. ■



# KUBA ISMÉT GYŐZÖTT AZ ENSZ-BEN

Az ENSZ-közgyűlés elfogadta a Kuba elleni embargóról szóló újabb határozatot. A dokumentum sürgeti az Amerikai Egyesült Államok Kuba elleni kereskedelmi, gazdasági, pénzügyi embargójának eltörlését. A határozat mellett 188 ország szavazott, ellene csupán kettő, az USA és Izrael. A két ország makacs ragaszkodása egy olyan intézkedéshez, amely évtizedek óta kárt okoz egy másik népnek, felháborító disznóság. Havanna ismét óriási erkölcsi-politikai győzelmet aratott, az USA elszigetelődött álláspontjával.



A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: [info@aszabadsag.hu](mailto:info@aszabadsag.hu); internetcím: [www.aszabadsag.hu](http://www.aszabadsag.hu)

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.